

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Viure el present i construir el futur

El llibre dels Fets dels Apòstols explica com el dia de la Pentecosta, després d'haver rebut l'Esperit Sant, Pere es va aixecar juntament amb els altres apòstols i va anunciar que Jesús de Natzaret, aquell que havien crucificat, Déu l'havia ressuscitat i constituït salvació per a tothom. En sentir aquest missatge, es diu en el text: «es van trasbalsar i digueren a Pere i als altres apòstols: Germans, què hem de fer? Pere els va respondre: Convertiu-vos, i que cada un de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesucrist... Els qui acceptaren la predicació de Pere es van fer batejar, i aquell mateix dia s'afegiren als germans unes tres mil persones. Tots eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries» (Ac 2,37-42).

El dia de la Pentecosta es constitueix la primera comunitat. D'aleshores ençà totes les comunitats cristianes són dinamitzades per l'Esperit Sant, que va modelant en cada deixeble i en la comunitat les mateixes actituds que va viure el Mestre. La comunitat comparteix en primer lloc la fe, és constant en l'ensenyament dels Apòstols, persevera en la pregària i en la celebració. Els deixebles són constants a partir el pa, tot fent de l'Eucaristia el centre de la vida personal i comunitària i viuen la fraternitat al voltant del Senyor ressuscitat fins a posar en comú els béns materials perquè no hi hagi pobres entre ells (cf. Ac 2,42).

La missió de l'Església continua i desenvolupa al llarg de la història la mateixa missió de Crist. Aquesta missió es realitza a través la predicació de la paraula, la celebració dels sacraments i el servei a la comunitat. Ja han passat 20 segles des d'aquella irrupció de l'Esperit Sant el dia de la Pentecosta, i l'Església continua desenvolupant aquesta missió en molts països del món, a través de les diòcesis, les parròquies, els moviments, les escoles, les missions i moltes institucions diverses. A la nostra diòcesi de Terrassa po-

dem dir que s'anuncia la Paraula de Déu i es té cura de la formació a través de les 121 parròquies amb les seves activitats adreçades a nens, joves i adults, els 137 centres educatius, el Seminari diocesà amb 25 seminaristes en aquest curs, etc. També hi ha 189 missioners de la diòcesi que es dediquen a altres països a anunciar l'Evangelí.

En segon lloc, se celebra la Fe a través dels sacraments. Gairebé 3.000 nens han rebut el baptisme, més de 2.000 la Primera comunió, prop de 900 adolescents i joves han rebut la confirmació i han contret matrimoni més de 500 parelles, sense comptar la celebració diària de l'Eucaristia a les parròquies i comunitats, així com també el sacrament de la reconciliació o la unció dels malalts, i l'ordenació enguany d'un prevere i un diaca. Finalment, es viu el servei a la comunitat a través de les obres solidàries.

Tant des de Càritas, present en totes les parròquies, com des d'altres institucions, es disposa de 143 centres assistencials en els que han estat ateses més de 42.000 persones gràcies a més de 1.500 voluntaris i els treballadors professionals. La gent gran és també atesa als centres hospitalaris, en residències i a les seves llars particulars.

Tota aquesta tasca és expressió de la missió de l'Església en el territori del Vallès Oriental i Occidental, gràcies a la dedicació de 126 sacerdots, 17 diaques, més de 400 religiosos, 3 monestirs i un gran nombre de laiques i laics dedicats i compromesos en aquesta missió apassionant. A tots ells el meu agraïment com a pastor diocesà pel seu treball. Una dedicació per a la qual necessitem la col·laboració i l'ajut econòmic de tots, ja que tots som necessaris per viure el present i per construir el futur.

ENTREVISTA

L'orgue de Sarrià

LLUÍS REVERTER

Dissabte vinent, dia 16, a les 6 de la tarda, el cardenal Joan Josep Omella beneirà el nou orgue de l'església parroquial de Sant Vicenç de Sarrià. Aquest nou instrument, construït per l'orguener Albert Blancafort, tindrà 2.592 tubs distribuïts en 40 registres —actualment s'ha acabat la primera fase, amb 22 registres i 1.635 tubs—, tres teclats i pedal, i permetrà millorar la qualitat de les celebracions, a més de generar una activitat cultural amb concerts i audicions. Actualment, per a això, Lluís Reverter és membre de la comissió de la construcció del nou orgue.

Per què calia fer un nou orgue a Sarrià?
Perquè l'anterior era de 1925 —la parroquia el va adquirir de segona mà el 1941—, era de saló, massa petit per les dimensions de l'església i, després de 80 anys de servei, estava en molt mal estat; no es podien acompanyar bé les celebracions ni, encara menys, fer-hi concerts. La seva restauració era inviable. Es va decidir construir-ne un de nou, però conservant-ne els tubs de l'orgue antic.

Què pot donar de si aquest nou instrument?

El nou orgue està pensat per a l'acompanyament del cant de l'assemblea, principalment. També aporta, per les seves característiques tècniques, la possibilitat de l'execució d'una bona part del repertori organístic. Amb la seva ubicació, pot omplir de so la nau de l'església que fins ara no era possible. També permetrà fer cicles de concerts, que obriran més la parròquia al barri.

Com un orgue pot contribuir a lloar Déu?
L'orgue és un instrument que l'Església va introduir per ajudar a acompanyar els cants religiosos amb l'harmonia dels seus sons i es va convertir en un instrument de pregària i de meditació. Tot allò que enriqueixi el culte amb elements de qualitat contribueix a fer-lo més viscut i real.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Fins dijous vinent, si Déu vol!

Cada dijous, a les nou del matí, com ja feia amb el seu marit traspasat fa uns anys, participa en la celebració d'una eucaristia a la capella de la comunitat cristiana de la qual forma part. Són un grup no massa nombrós, perquè alguns dels que l'iniciaren ja són a prop de Déu. També és cert que algunes persones s'hi han afegit posteriorment. L'estona de les pregàries dels fidels i l'acció de gràcies després de la comunió és molt participada i compartida. Els que ja no poden assistir-hi per malaltia o per l'edat hi són recordats sovint. Tampoc hi falten les pregàries per als fills i els nets. Ella s'hi sent implicada i compromesa amb les altres persones que en formen o n'han format part.

Quan acaba la celebració, s'apropa a l'altar amb una d'aquestes caixetes que serveixen per portar la comunió als malalts, anomenades *pixis*. El celebrant li lliura dues formes consagrades, per portar-les a un matrimoni amic que ja no es pot desplaçar fins l'església. Ella està malalta i ha perdut força mobilitat. Quan arriba a casa d'ells, troba un petit altar preparat amb unes estovalles blanques, una creu i dos ciris. Hi diposita l'eucaristia i els tres s'asseuen prop del Senyor.

Ella els llegeix l'evangeli del dia, resen el Pàrenostre, la invocació a l'Anyell de Déu, el «Senyor no sóc digne...» i el matrimoni combrega. Segueix un silenci de pregària carregat de sentit, de trobada amb el Senyor. «Jesús els diu: Jo soc el pa de vida: qui ve a mi no passarà fam i qui creu en mi no tindrà mai set» (Jn 6,35). Cada-cú s'ho sap. S'acomoden, dient: «Fins dijous vinent, si Déu vol!».

Després del servei rutinari, però sempre nou, de cada setmana, torna cap a casa prop del migdia. Sent una satisfacció especial. Ha estat una nova oportunitat d'amor i servei, com va aprendre de joventut quan feia de catequista o impartia cursos de preparació al matrimoni, ja casada, o en la nova etapa de catequista d'infants, ja àvia, i també en les reunions de l'equip de matrimonis, quan parlaven de la fe i de les obres. Malgrat les limitacions de l'edat, sempre som cridats a ser testimonis del seu Amor, confiant en l'ajuda del Senyor. «Així es va complir allò que havia anunciat el profeta Isaïes: Ell va portar les nostres febleses i prengué damunt seu les nostres malalties» (Mt 8,17). Confiança tots els dies... i especialment cada dijous!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Tu vida es un don para ofrecer

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En el mensaje para la Jornada de los Pobres, que se celebrará el próximo domingo, el Santo Padre da una serie de pautas que no nos pueden dejar indiferentes. Todos encontramos un lugar para la respuesta, sea cual sea nuestra situación. Nuestra vida es un don recibido de Dios, que podemos ofrecer como don a los demás.

El Santo Padre habla de diversas y profundas situaciones de pobreza, entre las que no faltan jóvenes, ancianos, así como «hermanos y hermanas con discapacidades graves a quienes la sociedad, a menudo, tiende a excluir».

Se nos llama a reforzar la voluntad de colaborar activamente, para que nadie se sienta privado de cercanía y solidaridad. Las palabras del Papa nos interpelan: «Los pobres necesitan nuestras manos para reincorporarse; nuestros corazones

para sentir de nuevo el calor del afecto; nuestra presencia para superar la soledad.»

Se nos recuerda que «a veces se requiere poco para devolver la esperanza: basta con detenerse, sonreír, escuchar». Se nos pide a todos testimoniar la fecundidad y la misericordia de Dios.

Los pobres nos salvan porque nos permiten encontrar el rostro de Jesucristo.

A María, que «sobresale entre los humildes y los pobres del Señor que esperan de él con confianza la salvación y la acogen» (LG 55), le rogamos que aprendamos a ser transmisoras del amor del Señor, siempre atento a la voz de los pobres, a la suerte de sus hijos más débiles. Junto a los más pobres, aprendamos a entregar nuestra vida a los que tienen menos y a acoger la verdadera esperanza en el Señor.

Lectures de la missa diària i santoral

11. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Sv 1,1-7 / Sl 138 / Lc 17,1-6]. Sant Martí de Tours (†397), bisbe, abans monjo, originari de Panònia. Sant Menna, oficial siríac mr. (Alexandria, s. III).

12. ■ Dimarts [Sv 2,23-3,9 / Sl 33 / Lc 17,7-10]. Sant Josafat, bisbe coadjutor de Pólozk i màrtir (1623) per la unitat dels cristians. Sant Emilià (Millán) de la Cogolla, ermità a la Rioja.

13. ■ Dimecres [Sv 6,2-12 / Sl 18 / Lc 17,11-19]. Sant Leandre, bisbe de Sevilla (s. VI). Sant Dídac (Diego) d'Alcalà, religiós franciscà a Sevilla (†1463); sant Estanislau de Kostka, religiós jesuïta; sant Nicolau I el Gran, papa (858-867); sant Homobò, comerciant de Cremona (†1197); santa Ennata.

14. ■ Dijous [Sv 7,22-8,1 / Sl 118 / Lc 17,20-25]. Sant Serapi, primer màrtir mercedari; sant Josep Pignatelli, prev. jesuïta; santa Veneranda, vg.

15. ■ Divendres [Sv 13,1-9 / Sl 18 / Lc 17,26-37]. Sant Albert el Gran (†1280), bisbe de Ratisbona i doctor de l'Església (dominicà), patró dels naturalistes. Sant Eugeni, bisbe de Toledo; sant Leopold (s. XII), noble, patró d'Àustria.

16. ■ Dissabte [Sv 18,14-16;19,6-9 / Sl 104 / Lc 18,1-8]. Santa Margarida d'Escòcia (†1093), reina, nascuda a Hongria; santa Gertrudis (1256-1303), verge cistercenca a Helfta. Sant Edmon, bisbe. Sants Roc (Roque) González, Alons Rodríguez i Joan del Castillo, jesuïtes màrtirs.

17. ■ † Diumenge vinent, XXXIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [MI 4,1-2a / Sl 97 / 2Te 3,7-12 / Lc 21,5-19]. Santa Isabel d'Hongria (1207-1231), princesa viuda, serventa dels malalts. Sant Gregori Taumaturg, bisbe de Neocesarea (s. III); sant Iscle o Aciscle i santa Victòria, germans mrs. a Còrdova (303).

DIUMENGE XXXII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del segon llibre dels Macabeus

(2Ma 7,1-2.9-14)

En aquells dies, set germans, que havien estat detinguts amb la seva mare, eren forçats pel rei, sota la tortura d'assots i de fuets, a menjar carn de porc, que la Llei prohibia. Un d'ells, parlant per tots digué: «¿Què vols saber de nosaltres amb aquest interrogatori? Estem disposats a morir abans que violar les lleis rebudes dels nostres pares».

El segon, a punt d'expirar digué: «Tu ens pots privar d'aquesta vida, botxí, però el Rei del món, als qui morim per les seves lleis, ens ressuscitarà a una vida eterna».

Després d'aquests va ser torturat el tercer. Tragué la llengua de seguida, tan bon punt li ho demanaren, estengué les mans sense por i digué amb una noble generositat: «Les havia rebudes del cel, però per fidelitat a les lleis del cel no les planyo i espero recobrar-les d'allà dalt». El rei mateix i els de la seva comitiva quedaren sorpresa de la valentia d'aquell noi, que tenia per no res el dolor de les tortures.

Mort aquest, tormentaren el quart amb la mateixa crueltat. A punt d'expirar deia: «Ara que morim a mans dels homes, és bo de confiar en l'esperança que Déu ens dona de ressuscitar-nos, perquè tu no ressuscitaràs pas a la vida».

Salm responsorial (16)

R. *Quan em desvetlli, us contemplaré fins a saciar-me'n, Senyor.*

Escolteu-me, Senyor, demano justícia, / escolteu el meu clam; / oïu atentament la meua defensa, / surt de llavis que no enganyen. R.

Els meus passos no abandonen els camins prescrits, / avancen segurs per les vostres rutes. / Us invoco, Déu meu, i sé que em respondreu; / us invoco, Senyor, escolteu el que us demano. R.

Protegiu-me a l'ombra de les vostres ales. / Jo vinc a veure-us demanant justícia. / Quan em desvetlli, us contemplaré fins a saciar-me'n. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 2,16-3,5)

Germans, que Jesucrist mateix, el nostre Senyor, i Déu, el nostre Pare, que ens ha estimat tant, i ens ha concedit per la seva gràcia un consol etern i una bona esperança, conforti els vostres cors i els faci constants en tota mena d'obres bones i de bona doctrina.

Finalment, germans, pregueu per nosaltres: que la Paraula del Senyor es propagui pertot arreu i sigui glorificada com ho ha estat entre vosaltres, i que Déu ens alliberi dels homes irresponsables i dolents, perquè no tothom té la fe. El Senyor és fidel. Ell us farà constants i us guardarà del Maligne. Us tenim tota la confiança en el Senyor, i sabem que tot això que us recomanem ja ho feu i continuareu fent-ho. Que el Senyor encamini els vostres cors a estimar Déu i sofrir amb constància com ho féu Jesucrist.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

(Lc 20,27-38) (Versió abreujada)

En aquell temps, uns saduceus anaren a trobar Jesús. Els saduceus neguen que els homes hagin de ressuscitar.

Jesús els respongué: «En el món present els homes i les dones es casen, però els qui Déu considerarà dignes de tenir un lloc en el món que vindrà i en la resurrecció dels morts no es casaran, perquè ja no podran morir mai més. Pel fet de tenir part en la resurrecció, són iguals que els àngels i són fills de Déu. I que els morts han de ressuscitar, Moisès mateix ho deixa entendre en el pasatge de la Bardissa que no es consumia, quan diu que el Senyor és el Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i Déu de Jacob. Déu no és Déu de morts, sinó de vius, perquè per a ell tots viuen.»

Lectura del segundo libro de los Macabeos

(2Mac 7,1-2.9-14)

En aquellos días, sucedió que arrestaron a siete hermanos con su madre. El rey los hizo azotar con látigos y nervios para forzarlos a comer carne de cerdo, prohibida por la ley.

Uno de ellos habló en nombre de los demás: «¿Qué pretendes sacar de nosotros? Estamos dispuestos a morir antes que quebrantar la ley de nuestros padres».

El segundo, estando a punto de morir, dijo: «Tú, malvado, nos arrancas la vida presente; pero, cuando hayamos muerto por su ley, el Rey del universo nos resucitará para una vida eterna».

Después se burlaron del tercero. Cuando le pidieron que sacara la lengua, lo hizo enseguida y presentó las manos con gran valor. Y habló dignamente: «Del Cielo las recibí y por sus leyes las desprecio; espero recobrarlas del mismo Dios». El rey y su corte se asombraron del valor con que el joven despreciaba los tormentos.

Cuando murió este, torturaron de modo semejante al cuarto. Y, cuando estaba a punto de morir, dijo: «Vale la pena morir a manos de los hombres, cuando se tiene la esperanza de que Dios mismo nos resucitará. Tú, en cambio, no resucitarás para la vida».

Salmo responsorial (16)

R. *Al despertar me saciaré de tu semblante, Señor.*

Señor, escucha mi apelación, / atiende a mis clamores, / presta oído a mi súplica, / que en mis labios no hay engaño. R.

Mis pies estuvieron firmes en tus caminos, / y no vacilaron mis pasos. / Yo te invoco porque tú me respondes, Dios mío; / inclina el oído y escucha mis palabras. R.

Guárdame como a las niñas de tus ojos, / a la sombra de tus alas escóndeme. / Yo con mi apelación vengo a tu presencia, / y al despertar me saciaré de tu semblante. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Tes 2,16-3,5)

Hermanos:

Que el mismo Señor nuestro, Jesucristo, y Dios, nuestro Padre, que nos ha amado y nos ha regalado un consuelo eterno y una esperanza dichosa, consuele vuestros corazones y os dé fuerza para toda clase de palabras y obras buenas.

Por lo demás, hermanos, orad por nosotros, para que la palabra del Señor siga avanzando y sea glorificada, como lo fue entre vosotros, y para que nos veamos libres de la gente perversa y malvada, porque la fe no es de todos. El Señor, que es fiel, os dará fuerzas y os librará del Maligne. En cuanto a vosotros, estamos seguros en el Señor de que ya cumplís y seguiréis cumpliendo todo lo que os hemos mandado.

Que el Señor dirija vuestros corazones hacia el amor de Dios y la paciencia en Cristo.

✠ Lectura del santo evangelio según san Lucas

(Lc 20,27-38) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, se acercaron algunos saduceos, los que dicen que no hay resurrección.

Jesús les dijo: «En este mundo los hombres se casan y las mujeres toman esposo, pero los que sean juzgados dignos de tomar parte en el mundo futuro y en la resurrección de entre los muertos no se casarán ni ellas serán dadas en matrimonio. Pues ya no pueden morir, ya que son como ángeles; y son hijos de Dios, porque son hijos de la resurrección. Y que los muertos resucitan, lo indicó el mismo Moisés en el episodio de la zarza, cuando llama al Señor "Dios de Abrahán, Dios de Isaac, Dios de Jacob". No es Dios de muertos, sino de vivos: porque para él todos están vivos.»

Creure en la resurrecció vivint gràcies a ella

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

En l'escena evangèlica dels saduceus, em pregunto per l'empatia emocional que va sentir el Cor de Crist. Crec que si la qüestió va molestar Jesús, va ser més per la mancança de creença interior dels interlocutors, que per la pregunta en ella mateixa. Se'ls veia massa l'afany de prendre en fals Jesús en algun punt de la seva argumentació, per tal d'acusar-lo d'impíu o d'heterodox. Excuses barates per a una intenció impertinent.

La resurrecció que predica Crist no radica en un afer teològic amb reguitzells jurídics; no se centra ni es redueix només a la dimensió física dels éssers humans, bo i que la inclogui. La resurrecció de Crist és un temps nou, una creació nova, una oportunitat radicalment plena i absolutament desbordant. La promesa de Jesucrist rau en el fet que Déu Pare acomplirà els anhels dels profetes i dels savis dels darrers segles abans de Crist d'una manera impressionant, com una nova creació. Afectarà a la humanitat sencera, perquè els cossos dels qui s'han adormit s'aixecaran novament amb una glòria singular, la de Crist: uns per a gaudi perpetu, altres per a assumir altres conseqüències. I afectarà tota la nostra condició: corporeïtat, espiritualitat, relacions interpersonals... No serà només un jo el qui ressuscitarà, serà un nosaltres col·lectiu que abraça la individualitat de cadascun, incloent-hi motius d'amor interpersonal, principalment els de fe, esperança i amor.

No caiguem en disquisicions inútils o en banalitzacions gratuïtes. La vida eterna és un absolut Do de Déu que demana de nosaltres una absoluta responsabilitat humana: ni aprovats generals injustos, ni esforços mancats de gràcia de Déu, incompatibles amb la misericòrdia celestial. Visquem com a ressuscitats, imitant els àngels: espirituals en la contemplació i diligents en l'actuar.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge dia 10, a les 12 h. Missa i confirmacions a la parròquia de la Mare de Déu del Roser a les Fonts de Terrassa.

Dilluns 11, a les 19 h. Missa de festa patronal a la parròquia de Sant Martí de Cerdanyola.

Dimecres 13, a les 11 h. Comissió Permanent de Càritas Diocesana.

Divendres 15, a les 11 h. Consell Presbiteral.

Dissabte 16, a les 12 h. Assemblea diocesana de Mans Unides. / **A les 19.15 h,** confirmacions i benedicció de les obres de l'Esplai a la parròquia de Sant Cristòfor de Terrassa.

Diumenge 17, a les 12 h. Confirmacions a la parròquia de Sant Jordi de Sabadell.

ració de 25 voluntaris el deixaren preparat per a la sembra.

Trobada diocesana de confraries i germanats. El dissabte 19 d'octubre, amb motiu de la solemnitat de la Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi, el Santuari de la Salut a Sabadell acollí a les 11 h la primera trobada diocesana de confraries i germanats de Terrassa. A les 12 h, Mons. Saiz Meneses presidí la Missa en el santuari.

Escola de Pregària per a Joves. El dissabte 19 d'octubre, el Sr. Bisbe presi-

dí la primera Escola de Pregària per a Joves d'aquest curs en el Santuari de la Mare de Déu de la Salut.

Inici de ministeri de Mn. Joan Làzaro. El diumenge 20 d'octubre, Mons. Saiz Meneses presidí la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa i presentà Mn. Joan Làzaro com a nou rector.

Centenari de l'Escola Montserrat de Rubí. El dijous 24 d'octubre, Mons. Saiz Meneses, acompanyat per l'Alcalde de Rubí i altres autoritats, presidí l'acte institucional del centenari de l'escola parroquial Mare de Déu de Montserrat de Rubí, fundada el 15 d'octubre de 1919 pel beat Dr. Josep Guardiet, rector màrtir de Rubí.

Agenda

Cadena de Pregària per les Vocacions. Dintre de la Cadena de Pregària per les Vocacions que durant el mes de novembre duen a terme les diòcesis amb seu a Catalunya, al nostre bisbat de Terrassa li corresponen el diumenge 10 (avui), el dimecres 20 i el dissabte 30. En aquests dies cal dedicar una estona a pregar per les vocacions.

Recés d'Efetà en el centre penitenciari de joves. El proper cap de setmana, del 15 al 17 de novembre, tindrà lloc el segon recés d'Efetà que s'imparteix per a interns en el centre penitenciari de joves a Quatre Camins.

SAFOR-UAB i Missa al Campus de l'Autònoma de Barcelona. SAFOR-UAB vol ser un punt de trobada per aprofundir la fe i treballar el diàleg interreligiós. Junt amb el Grup Avant de Terrassa de la Federació de Cristians de Catalunya (FCC), coordina el Concurs Bíblic per a Universitaris que ja arriba a la vintena edició. Des de fa 29 anys, cada dimecres a les 14.30 h se celebra l'Eucaristia. SAFOR-UAB té el despatx a la sala R/113 de l'edifici Àgora de la Plaça Cívica. L'Eucaristia se celebra a la sala R/108d del mateix edifici. Per a més informació a: s.safor@uab.cat

Notícies

Hort solidari de Càritas. Càritas arxiprestal de Terrassa disposa d'un hort solidari a Ca n'Amat (Terrassa). El passat 12 d'octubre amb la col·labo-

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Vivir el presente y construir el futuro

El libro de los Hechos de los Apóstoles narra como el día de Pentecostés, después de haber recibido el Espíritu Santo, Pedro se puso en pie junto con los demás apóstoles y anunció que Jesús el Nazareno, a quien habían crucificado, Dios lo había resucitado y constituido salvación para todos. Al oír este mensaje, dice el texto: «se les traspasó el corazón, y preguntaron a Pedro y a los demás apóstoles: ¿Qué tenemos que hacer, hermanos? Pedro les contestó: Convertíos y sea bautizado cada uno de vosotros en el nombre de Jesús... Los que aceptaron sus palabras se bautizaron, y aquel día fueron agregadas unas tres mil personas. Y perseveraban en la enseñanza de los apóstoles, en la comunión, en la fracción del pan y en las oraciones» (Hch 2,37-42).

El día de Pentecostés se constituye la primera comunidad. A partir

de entonces todas las comunidades cristianas son dinamizadas por el Espíritu Santo, que va moldeando en cada discípulo y en la comunidad las mismas actitudes que vivió el Maestro. La comunidad comparte en primer lugar la fe, es constante en la enseñanza de los Apóstoles, persevera en la oración y en la celebración. Los discípulos son constantes en la fracción del pan, hacen de la Eucaristía el centro de la vida personal y comunitaria y viven la fraternidad en torno al Señor resucitado hasta el punto de poner en común los bienes materiales para que no haya pobres entre ellos (cf. Hch 2,42).

La misión de la Iglesia continúa y desarrolla a lo largo de la historia la misión misma de Cristo. Esta misión se realiza mediante la predicación de la palabra, la celebración de los sacramentos y el servicio a la comuni-

dad. Han pasado ya 20 siglos desde aquella irrupción del Espíritu Santo el día de Pentecostés, y la Iglesia continúa desarrollando esta misión en muchos países del mundo, a través de las diócesis, parroquias, movimientos, escuelas, misiones e instituciones diversas. En nuestra diócesis de Terrassa podemos decir que se anuncia la Palabra de Dios y se cuida la formación a través de las 121 parroquias con sus actividades con niños, jóvenes y adultos, los 137 centros educativos, el Seminario diocesano con 25 seminaristas en este curso, etc. También la diócesis cuenta con 18 misioneros que se dedican en otros países a anunciar el Evangelio.

En segundo lugar, se celebra la Fe por medio de los sacramentos. Casi 3.000 niños han recibido el bautismo, más de 2.000 la Primera comunión, cerca de 900 adolescentes y jóvenes han recibido la confirmación y han contraído matrimonio más de 500 parejas, sin contar la celebración diaria de la Eucaristía en parroquias y comunidades, así como también el sacramento de la reconciliación o la unción de los enfermos, y la

ordenación este año de un sacerdote y un diácono. Por último, se vive el servicio a la comunidad a través de las obras solidarias. Tanto desde Càritas, presente en todas las parroquias, como desde otras instituciones, se dispone de 143 centros asistenciales en los que han sido atendidas más de 42.000 personas gracias a más de 1.500 voluntarios y los trabajadores profesionales. Las personas mayores son también atendidas en los centros hospitalarios, en residencias y en sus domicilios particulares.

Toda esta tarea es expresión de la misión de la Iglesia en el territorio del Vallés Oriental y Occidental, gracias a la dedicación de 126 sacerdotes, 17 diáconos, más de 400 religiosos, 3 monasterios y un número incontable de laicos y laicos dedicados y comprometidos en esta misión apasionante. A todos ellos mi gratitud como pastor diocesano por su trabajo. Una dedicación para la cual necesitamos la colaboración y la ayuda económica de todos, ya que todos somos necesarios para vivir el presente y para construir el futuro.